

OVERDENKING

Durf te doen

“Zaai van de morgen tot de avond. Laat je hand niet rusten, want je weet niet of het zaad de ene of de andere, of elke keer ontkiemen zal.” (Prediker 11:6)

De eerste werkdagen zitten er weer op. De één is alweer langer aan het werk. Bij de ander is het gewone ritme weer begonnen nu de kinderen weer naar school gaan. Welke plannen hebt u voor het komende seizoen? Wat zijn jouw uitdagingen? Welke investeringen gaat u doen? Welke stappen hoop je in je carrière of studie te maken? Is het wel verstandig om met deze dingen bezig te zijn? Kun je niet beter andere tijden afwachten? Als de crisis weer wat is geluwd wellicht? Maar komt die tijd dan ooit? Blijf je dan niet uitstellen (vers 4)?

Prediker roept ons op om alles aan te pakken. Hij stelt dat we niet alleen 's morgens ons werk moeten doen, maar ook 's avonds de handen uit de mouwen moeten steken. Ik betrek het kerkenwerk er dan ook maar in. Ga enthousiast bezig met de dingen die op je pad komen. Het advies van Prediker heeft er alles mee te maken dat je volgens hem beter niet op één paard kunt wedden. Niet altijd hetzelfde doen of blijven doen. Als je meerdere zaken uit hebt staan, blijft er iets over wanneer een deel mislukt. Dat is ook de kern van de eerste twee verzen. Als je de risico's deelt, is er meer kans dat er iets terugkomt van je investeringen.

Het overkomt ons

Waarom wil Prediker ons dit meegeven? Hij stelt dat er veel in het leven is dat wij niet kunnen sturen. Goede en slechte tijden wisselen elkaar af: Er komen slechte tijden, zo meldt vers 2. Daarnaast zijn er wetmatigheden, waar echt niet aan te ontkomen is: als de wolken vol zijn van vocht, dan komt die regen een keer (vers 3). Prediker wijst erop dat wij geen sturing kunnen geven aan deze processen. In vers 5 vergelijkt hij Gods bestuur met de richting van de wind en met de bewegingen van een kind in de buik van de moeder. We ervaren dat als zaken die ons overkomen. Zo valt ook Gods bestuur niet te sturen door ons. We kunnen Hem niet manipuleren of dwingen.

Passie en betrokkenheid

Werken zulke observaties niet verlamdend? Wie weet of je succes zult hebben of niet? Zelfs Gods betrokkenheid geeft geen garantie: zegen is immers iets anders dan succes. Prediker roept ons op om ons werk te doen, om initiatieven te nemen, om te leven en risico's te nemen. Juist als we bezig gaan, worden we verrast en raken we enthousiast, en tegelijkertijd raken we teleurgesteld en lopen we soms vast. Prediker roept op om met passie en betrokkenheid het dagelijks werk te doen, thuis, in het gezin, op het werk, in de kerk. Een oproep die het waard is om serieus te nemen. Jezus ging ons voor: 'Het Kind groeide op, werd sterk en was begiftigd met wijsheid; Gods genade rustte op Hem.' (Lucas 2:40).

Als christen leef je niet met een bepaald ideaal. Het leven zelf is het waard, omdat het een leven is voor Gods aangezicht. Dat maakt ons bezig zijn niet normloos en niet waardeloos. Het gericht van God zal immers plaatshebben over alles wat we hebben gedaan (vers 9). God is erbij betrokken en Hij is het die ons deze mooie plaats heeft gegeven (vgl. Psalm 8). Het Nieuwe Testament voegt daar een dimensie aan toe. Vanuit de opstanding mogen we zeggen dat 'door de Heere uw inspanningen nooit tevergeefs zijn' (1 Korintiërs 15:58).

Jongeren

Jongeren en ouderen worden opgeroepen om te leven en te werken. Jongeren krijgen van Prediker een extra aansporing (11:9-12:1). Er liggen genoeg kansen, ook in het nieuwe seizoen. Pak ze met beide handen aan. Juist jongeren zijn vaak vol passie om ergens voor te gaan. We kunnen iets van de jonge generatie verwachten. Elke generatie krijgt een kans om het leven vorm te geven. Doe dat met vreugde en vrolijkheid. Zet je in voor je plek in de samenleving en in de kerk. Werken, bezig zijn op allerlei plekken, is levensvulling. Als wij leven met Hem, is het tot eer van onze God en Schepper. Het leven is het leven waard, omdat Hij leeft.

Bijbellezing: Prediker 11:1 t/m 12:1

*Omdat Hij leeft, ben ik niet bang voor morgen.
Omdat Hij leeft, mijn angst is weg,
omdat ik weet: Hij heeft de toekomst
en het leven is het leven waard, omdat Hij leeft. (Lied 137 -
Evangelische Liedbundel)
R.H. Hekman*

OVERDENKING

Helden in Gods koninkrijk (II)

“Jij daagt me uit met je zwaard en je lans en je kromzwaard,’ antwoordde David, ‘maar ik daag jou uit in de naam van de HEERE van de hemelse machten, de God van de gelederen van Israël, die jij hebt beschimpt.” (1 Samuël 17:45)

Heb jij dat ook wel eens? Je leest in de Bijbel over Mozes, David, Gideon, Paulus en nog wat van die namen en je denkt: dat waren me toch geweldige helden voor God. Zo zal ik wel nooit worden. Daar ben ik veel te bang voor! Een held is niet iemand die nooit bang is, maar iemand die ondanks zijn angst toch doorgaat! In de Bijbel komen we heel wat verhalen tegen van mensen die op een bijzondere manier door God zijn gebruikt. De helden uit de Bijbel waren heel gewone mensen, precies zoals jij en ik. Sterker nog: de Bijbel lijkt de boel wel op z'n kop te zetten. Nog een paar sterke voorbeelden:

David

De grootste koning van Israël. Zijn lijst van heldendaden lijkt onovertrefbaar. Als jonge jongen schrikt hij niet terug voor de leeuwen of beren die de schapen van zijn kudde bedreigen. Dit blijkt een goede voorbereiding te zijn op de confrontatie met de reus Goliath. De vrouwen van Jeruzalem zingen: ‘Saul heeft zijn duizenden, maar David zijn tienduizenden verslagen’ (1 Samuël 18:7). Dan ben je echt een held. Naast de verhalen over David zijn ook de meeste psalmen door hem geschreven. En juist in de psalmen kijken we diep in het hart van deze held. En wat blijkt? Zijn hart ging soms wild tekeer van angst. Wat heeft David ‘m vaak geknepen. De ene dag zingt hij: ‘Met mijn God spring ik over een muur!’ (Psalm 18:30) Maar de volgende dag roept hij het uit: ‘O God, verlos mij uit mijn angst!’ (Psalm 120:1).

Petrus

In de ogen van veel (katholieke) gelovigen is Petrus de grote held van de kerk. Maar dan wel een bange held. Als tot drie keer toe aan Petrus de vraag wordt gesteld of hij bij Jezus hoort, begint Petrus zelfs te vloeken om te bewijzen dat hij echt niet bij Hem hoort (Matteüs 26:69-75). Wat een angst! Wie zou zo iemand dan niet gelijk en helemaal afschrijven? God dus niet, want Petrus ontvangt vergeving en krijgt de kans om opnieuw te kunnen beginnen (Johannes 21:15-17). Uiteindelijk is het juist Petrus die met grote vrijmoedigheid de eerste Pinksterpreek houdt in Jeruzalem, waardoor

duizenden mensen tot geloof komen! (Handelingen 2:14-42).

Paulus

In de beleving van veel mensen is Paulus een echte hardliner. Voor niets en niemand bang. Wanneer je leest wat hij allemaal heeft meegemaakt, dan lijkt dat idee wel terecht (2 Korintiërs 11:23-27). Niets is minder waar. Hij is daar zelf heel eerlijk en open over. Hij schrijft aan de christenen in Korinte dat hij met heel veel angst en beven tot hen was gekomen (1 Korintiërs 2:3). Hij was bang voor de scherpe en nogal afwijzende houding van de mensen in deze stad. Ook Timoteüs, een medewerker van Paulus, had daar mee te maken. Bij hem was het vooral om zijn jonge leeftijd (1 Timoteüs 4:12). Paulus schrijft: ‘Timoteüs, je hebt niet een geest van lafhartigheid ontvangen, maar een sterke geest vol liefde en bedachtzaamheid. Wees nooit bang om anderen over Jezus te vertellen of er voor uit te komen dat je mijn vriend bent.’ (2 Timoteüs 1:7-8).

Jezus

Was Jezus een held? Zeker weten! Als er nu een verkiezing zou worden gehouden van de grootste held aller tijden, zou Jezus wat mij betreft met stip op nummer één staan. Hij was de enige die de confrontatie aandurfde (en aan kon!) met de machten van de hel en de dood. Zijn overwinning was geweldig! (Kolossenzen 2:15) Voor Hem zijn deze woorden: De Heere, uw God, is in uw midden, een held, die verlost! (Sefanja 3:17a) Maar ook voor deze grootste held van hemel en aarde geldt: wat was Hij ongelooflijk bang. Er is niemand ooit zo bang geweest als Jezus. Niemand heeft zo de diepte van angst geproefd als Jezus. In de laatste nacht van zijn menselijke leven hier op aarde was zijn angst zo afgrijselijk, dat zelfs zijn zweetdruppels veranderenden in bloed (Lucas 22:44). Opvallend: de grootste held aller tijden heeft de allerdiepste angst gevoeld. Een held is dus echt niet iemand die nooit bang is, maar wel iemand die ondanks zijn angst toch doorgaat!

Bijbellezing: 1 Samuël 17

*HEER, ai, maak mij Uwe wegen
door uw woord en Geest bekend;
leer mij, hoe die zijn gelegen
en waarheen G'uw treden wendt;
leid mij in uw waarheid, leer
ijv'rig mij uw wet betrachten,
want Gij zijt mijn heil, o Heer,
'k blijf U al den dag verwachten. (Psalm 25 vers 2 - Bundel 1938)*

R.H. Hekman

